

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Porțile Ierusalimului Celest

Conferința din 07.09.1966 (Bonfin)

Conferință improvizată

Dragii mei, ați auzit atât de mult vorbindu-se despre puritate zilele acestea... Dar este necesar, pentru că puritatea are aspecte foarte numeroase! Religia a prezentat-o, numai, sub aspectul castității; și este ceva adevărat, castitatea este cuprinsă în puritate, dar ea nu oferă decât o viziune foarte incompletă a acesteia.

Astăzi, dacă doriți, vă voi spune câteva cuvinte și ne vom ocupa de cele douăsprezece porți ale Ierusalimului Celest.

Stă scris în Apocalipsă: “Și am văzut Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din Cer, de la Dumnezeu... Și avea zid mare și înalt și avea douăsprezece porți, iar la porți douăsprezece Îngeri și nume înscrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Spre răsărit trei porți și spre miazănoapte trei porți și spre miazăzi trei porți și spre apus trei porți... Iar cele douăsprezece porți sunt douăsprezece mărgăritare; fiecare din porți este dintr-un mărgăritar”.

Veți spune: “Cum să fie făcută fiecare poartă dintr-o singură perlă? Ar trebui să existe stridii gigante pentru a produce perle de o asemenea dimensiune! Unde se găsesc acestea? Sunt stridii și în Înalt?”... Evident, aceste perle reprezintă un simbol. În știința ezoterică perla simbolizează puritatea și ea este consacrată lunii prin analogie cu puritatea lunii.

Rolul unei porți este de a permite trecerea dintr-un loc în altul, dacă nu pentru ființele umane, cel puțin pentru curenți, forțe sau entități. Această problemă a porților este esențială. Apocalipsa vorbește despre douăsprezece porți ale Ierusalimului Celest (din Cabală), despre cele cincizeci de porți ale lui Binah... Iar copilul care vine pe pământ nu trece și el printr-o poartă? Ființa umană posedă, deci, și ea porți, și nu numai porți fizice, ci și porți spirituale. Deseori unele sunt închise, înfundate, iar puritatea face tocmai ca aceste porți să se deschidă cu scopul de a lăsa să treacă numai entitățile celeste. Deocamdată, acest lucru nu vă este prea clar, dar aveți răbdare...

V-am vorbit, de mai multe ori, despre Noul Ierusalim explicându-vă că nu trebuie să îl așteptăm ca pe un oraș care coboară din Cer. Îl așteptăm de două mii de ani sub această formă și putem să mai așteptăm încă multe mii de ani, fiindcă el nu va coborî în acest fel. Noul Ierusalim este un simbol. Când vorbim despre un oraș, acest lucru presupune un mare număr de locuitori, iar Ierusalimul, ce coboară din Cer, reprezintă o adevărată categorie de creaturi atât

de pure și evaluate încât fiecare dintre ele va avea 12 porți deschise complet pentru curenții divini.

Ce reprezintă cei 2 ochi ai noștri? 2 porți. Dar cele 2 urechi? Alte 2 porți. Dar cele 2 nări? Încă 2 porți pe unde trec cei 2 curenți Ida și Pingala. Deci în total 6. Dacă adăugăm și gura, totalizăm 7. Alte două porți se află în piept (sânii). Ele sunt diferite de altele, dar totuși sunt porți, chiar dacă la oameni ele nu mai au nici o funcție. A zecea poartă este buricul de care este atașat cordonul ombilical; prin această poartă mama își hrănește copilul trimițându-i sângele și toate elementele de care are acesta nevoie. Cât despre cele 2 ultime porți (organul sexual și anusul), vă las să le găsiți voi înșivă. În total 12. Nu este extraordinar să vedeți cum a lucrat natura asupra corpului omenesc pentru a deschide aici 12 porți? Or, deseori, aceste porți nu funcționează foarte bine pentru că ele sunt înfundate: ochii văd, dar rău, fiindcă se opresc adesea asupra a ceea ce este negativ și urât; urechile aud, dar deformat sau nu rețin decât ceea ce fletează sau jighește personalitatea; gura vorbește, dar pronunță, deseori, numai cuvinte nocive, distructive sau lipsite de sens.

Atunci când Ioan descrie Ierusalimul Celest, ca pe un oraș poleit în aur cu temeliiile din pietre prețioase și o lumină ce nu se va stinge niciodată, el vroia să spună că vor coborî din Cer ființe evaluate și foarte pure în care lumina va străluci: fii și fiice ale Domnului care vor veni să aducă Noul Învățământ.

Există multe lucruri de spus despre porți. Deseori erați mirați pentru că insistăm asupra necesității de a ști să deschideți și, mai ales, să închideți ușile dintr-o casă. Da, erați uimiți că mă opresc asupra unor detalii aparent nesemnificative. Dar multe accidente vin pentru că nu ați știut, niciodată, când să închideți și când să deschideți, nici măcar ce să închideți și să deschideți. Dacă ar fi fost cazul, numai, porților fizice, nu ar fi fost atât de grav, dar există și alte porți în afară de cele fizice și despre aceste porți doresc să vă vorbesc. În spatele lumii fizice, eu descopăr o altă lume, și când constat, de pildă, că anumiți frați și surori lasă, în mod inconștient, porțile caselor sau ale camerelor lor deschise, eu știu dinainte că alte porți, din sinea lor, sunt, deopotrivă, larg deschise pentru toți vizitatorii și spiritele nepoftite care pătrund după bunul lor plac (citiți conferința: “Nepoftiții”), sau fiindcă nu au știut să păstreze toate bogățiile spirituale ce le-au fost dăruite... Din moment ce totul este deschis, este ușor să fie prădați.

Mulți mi se plâng că, întorcându-se acasă, după o zi la Izgrev sau la Bonfin, nu mai simt același entuziasm, același elan. Dar este foarte simplu, ei nu știu să păstreze, prea mult timp, lumina și căldura spirituală aici. Veți spune: “Da, dar cum să le păstrez mai mult timp?”. Închizând ușile. Dacă am pierdut atât de repede inspirația, înseamnă că suntem neștiutori și nu am știut să ne închidem porțile, și din moment ce ele erau deschise, hoții au intrat și au furat totul. Iată lucruri la care nici nu ne gândim! Atunci când este zgomot, într-o cameră alăturată, închidem ușa și zgomotul se atenuază. Știm deci ce este de făcut în planul fizic; dar în planul astral, lăsăm totul deschis și apoi ne întrebăm de ce

suntem tulburați și bolnavi. Această problemă a porților este, deci, foarte vastă. De exemplu, inima și intelectul vostru sunt, de asemenea, porți, dar cum nu știți pentru cine să le deschideți și pentru cine să le închideți, îi lăsați să intre pe filifizoni și hoți, iar pe Dumnezeu îl lăsați afară.

Întreaga viață se bazează pe aceste două mecanisme: închidere – deschidere. Este ceea ce ne învață cochiliile, stridiile, dar noi nu le-am înțeles. Cochiliile care de deschid și se închid ne învață că viața nu este altceva decât o alternanță a deschiderii și a închiderii. Este, deci, esențial pentru ca omul să știe în ce moment să se deschidă și în ce moment să se închidă, altminteri el nu va putea fi niciodată pur.

Cât despre perlă, există, de asemenea, multe de spus. Cum apare perla dintr-o scoică? Mai întâi, există un grăunte de nisip care cade în scoică, iar acel grăunte de nisip constituie o dificultate pentru scoică, el o irită. “Ah, își spune ea, cât mă enervează! Cum să scap de el? El mă zgârie, îmi mănâncă pielea, dar eu nu am nici brațe, nici picioare pentru a-l alunga... Cum să procedez?”. Și iată că începe să gândească; se concentrează, cere sfatul, și învață că există un întreg proces chimic de transformare: să iei un element sau altul pe care să îl combini într-un anume fel sub influența lunii etc. Și scoica se pune pe treabă, respectând fazele lunii, iată ceea ce voi nu știți. Evident, trebuie mult timp pentru a fabrica o perlă, dar sunt anumite perioade în care ele sunt în activitate și alte perioade în care se opresc. Cum știu acest lucru? Am mers să le observ...

Deci scoicile secretă o materie specială cu care învăluie grăuntele de nisip care este rugos, iritant, astfel încât devine neted, lustruit, catifelat. Și când ele au reușit, sunt mulțumite și își spun: “Am învins un obstacol!”.

De mii de ani scoica perlieră îi instruiește pe oameni, dar oameni sunt atât de limitați încât nu au înțeles lecția. Și care este această lecție? Că trebuie să facem la fel. De ce nu învăluți greutatea voastră și tot ceea ce vă supără într-o materie luminoasă, strălucitoare? Veți avea bogății minunate în interiorul vostru. Iată ceea ce trebuie să înțeleagă discipolii: că este necesar să lucreze asupra greutăților lor pentru a face perle prețioase. Acest lucru vi se pare că a venit dintr-o poveste din “O mie și una de nopți”, dar este adevărul: adevărații discipoli încearcă să își învăluie greutatea, chiar și dușmanii, și să îi folosească pentru a deveni foarte bogați. Dar atât timp cât nu faceți altceva decât să vă plângeți, cât timp sunteți nemulțumiți, nu veți reuși să secretați această materie specială ce vă poate învălui greutatea.

Dacă v-aș spune că toate perlele pe care le am se datorează greutatea pe care le-am întâlnit în viață!... Și chiar atunci când întâlnesc o persoană insuportabilă, mă bucur spunându-mi: “Doamne Dumnezeule, ce șansă! Iată încă o perlă în perspectivă! Și țin o conferință formidabilă fără ca voi să știți vreodată că acest mic firicel de nisip care mă deranja și care a devenit cauza conferinței se află în sală. Nu am pretenția că am transformat toate greutatea mele în perle prețioase, nu voi face mari declarații pentru a nu provoca lumea invizibilă, dar totuși, sunt multe firicele de nisip pe care am reușit să le învăluiesc. Dar ce faceți voi când

întâlniți o dificultate? Oare o folosiți pentru a vă înălța, pentru a vă întări? Mă îndoiesc. Mergeți, însă, înainte! Cât timp voi fi alături de voi pentru a vă vorbi despre toate acestea? Dacă înțelegeți această imagine, a scoicii perlifere, veți avea de lucru întreaga viață.

Ați citit, în Evanghелиi, parabola omului care caută perle valoroase; când a găsit o perlă de mare preț, a vândut tot ceea ce posedea pentru a o putea cumpăra. Trebuie să știți ce este această perlă și de ce acest om a vândut totul pentru a o avea. Este un simbol.

Perla este de o culoare albă foarte specială și prin emanațiile sale are legături cu luna. Pe Arborele Sefirotic (din Cabală) scoica perliferă este Iesod, baza, căreia îi corespunde, simbolic, organele genitale. Ei bine, aici trebuie să se formeze perla. Această perlă reprezintă chintesența cea mai pură a iubirii dezinteresate. Scoica perlieră este principiul feminin, femeia care aduce pe lume o perlă, copilul; și deseori, cum anumite scoici nu reușesc să formeze o perlă cu adevărat pură și scilpitoare (am adus din Japonia perle care sunt aproape negre), există și femei care aduc pe lume copii bolnăvicioși sau răi, copii care vor fi, mai târziu, hoți, criminali. Iată perla: copilul.

Perla este un simbol care merge foarte departe. Scoica perlieră, adică principiul feminin, trebuie să formeze Copilul Iisus din interiorul nostru, adică corpul de glorie. Noi suntem această perlă și din chintesența noastră cea mai pură vom forma în noi perla prețioasă. Corpul de slavă, corpul de veșnicie, corpul de lumină, corpul lui Hristos, aceasta este perla.

V-am explicat, deja, ce vedea Ioan atunci când vorbea despre această imagine extraordinară a Noului Ierusalim coborând din Cer cu cele douăsprezece porți de perle ("Ierusalimul Celest" volumul XXVI). Dar să revenim la puritate, fiindcă nu am terminat de explicat profunzimea și bogăția ei.

Să ne referim la virginitate și la castitate la care făceam aluzie la început. Mulți oameni își imaginează că puritatea nu este altceva decât castitate fizică și consideră apropierea fizice ca impure. Dar au existat atât de mulți Înțelepți și Profeți căsătoriți! Și chiar dacă nu ar fi fost căsătoriți, s-au născut tot dintr-un tată și dintr-o mamă. Și ce au făcut acest tată și această mamă pentru a-i aduce pe lume? Contacte fizice... Dar cum se face că au adus pe lume Inițiați, Maeștri, Profeți, Divinități? Pentru că erau puri... Când apropierea fizice, între oameni, sunt primitive și senzuale, în acel moment, da, pot fi considerate impure. Dar când aceste apropieri sunt sublime, printr-un gând, un ideal, o iubire și prin metode potrivite, ei pot face să coboare divinitățile pe pământ.

Chiar și pentru cei mai mari Maeștri, care vin să se încarneze pe pământ, trebuie să existe un bărbat și o femeie care să îi aducă pe lume. Dar uniunea lor nu trebuie să fie nici senzuală, nici pasională; corpul fizic nu este decât un mijloc de care se folosesc pentru că este imposibil să facă altfel. În spatele acestor apropieri fizice sunt impulsuri luminoase, divine, și în acel moment sunt genii și divinități care vin să se încarneze. Krishna și chiar Iisus – dacă creștinii nu știu nimic despre nașterea lui Iisus – nu s-au născut altfel.

Nimeni, nu va putea dovedi, niciodată, că o creatură a ajuns în planul fizic fără să fi avut un tată și o mamă – nu vorbesc aici despre cazurile de înseminare artificială... poate că, într-un viitor îndepărtat, va fi posibil, și de altfel am ținut conferințe despre acest subiect, explicând că, într-o zi, copiii nu se vor mai naște în aceeași manieră. Dar până atunci se va mai continua, cu bucurie sau cu dezgust, știu eu, dar perpetuarea umanității se va face prin contacte fizice! Vor exista întotdeauna binefăcători care se vor ocupa să nu lase să piară biata rasă umană, și nu câțiva mistici sau câțiva puritani cu teoriile lor bizare vor putea să îi împiedice.

Îmi pare rău dacă îi șochez pe unii dintre voi, dar am căutat, am comparat, și am văzut că ceea ce se spune despre nașterile virginale, sub influența Duhului Sfânt, este în contradicție flagrantă cu tot ceea ce se întâmplă în natură. Fie că acceptați sau nu, îmi este egal, eu sunt obligat să spun adevărul, poate nu pentru voi, dacă nu doriți să îl acceptați, dar pentru toți aceia care vor dori, într-o zi, să își lărgească înțelegerea.

Bărbatul și femeia pot concepe un copil în cea mai mare puritate atunci când nu mai există în ei nici pasiuni, nici dorințe. Dar ceea ce se povestește despre Duhul Sfânt, că el ar fi tatăl copilului, nu. De altfel, dacă ar fi fost cu adevărat Duhul Sfânt acela s-ar fi ocupat de crearea unui copil, el l-ar fi putut, foarte bine, face să se nască imediat fără a-l lăsa să rămână nouă luni în pântecul unei femei. Bineînțeles, este posibil să fii conceput Duhul Sfânt, dar nu cum se înțelege în general. Duhul Sfânt înseamnă că toate forțele, calitățile, sentimentele, sunt absolut pure, că ele nu conțin nimic uman, nimic terestru. Toate ființele pot fi locuite de Duhul Sfânt și aduce pe lume copilul divin. Astfel au venit pe lume aproape toți Marii Fondatori de Religii, chiar și Iisus. Dar iată un lucru pe care creștinii nu vor să îl accepte. Li s-a prezentat nașterea lui Iisus așa cum spunem copiilor atunci când nu dorim să le spunem adevărul și acum ei cred acest lucru cu strășnicie. Nici eu nu doresc să îi conving de contrariul. Să își păstreze credințele dacă acestea îi pot ajuta!

Acum vă voi cere să păstrați în voi imaginea Noului Ierusalim care coboară din Cer. Gândiți-vă că, într-o zi, veți fi, poate, acest oraș celest cu cele douăsprezece porți de perle, adică ochi care vor vedea, urechi care vor auzi, un nas care respiră chintesența pranei, o gură care va profera cuvinte magice pentru a ajuta, a lumina, a însufleți ființele. Nu doresc să vă revelez celelalte cinci funcții ale fiecărei porți; deocamdată nu cunoașteți decât două, dar ele sunt șapte, iar pe celelalte cinci nu le cunoașteți, nu aveți nici cea mai mică idee de ceea ce se poate face cu aceste porți. Dar să lăsăm aceste lucruri; ele sunt prea profunde, prea sacre. În aceste lucruri sunt mistere, perlele pe care lumea invizibilă le apără nedorind să le dăruiască oricui. Într-o zi acest lucru se poate întâmpla, dar pentru a primi aceste revelații mai trebuie să lucrați.

Aveți răbdare, vă voi mai da și alte explicații despre Iesod, fiindcă mistele lui Iesod sunt mari.

Un minut de meditație.